

Towards the Linguistic-Politological Analysis of Interviews

Julian Hasche, Giorgi Jgharkava, Sophiko Berulava

Introduction

The scientific analysis of political discourse has gained more attention in the Georgian academic space, especially in recent years, although relevant studies are rarely conducted from the perspective of linguopolitology as a relatively new humanitarian discipline. The purpose of the present paper is the linguopolitological analysis of Georgian political speech, based on the example of a TV interview with a contemporary politician of Georgia, here referred to as T. T., as a concrete political discourse. The research methodology applied in this work is determined by the interdisciplinary nature of the research topic. In particular, the empirical material is examined according to the methods of critical and content analysis as well as statistical research. The mentioned methodology allows us to describe and analyse the presented material considering linguopolitological aspects (i.e. from the perspective of a linguistic analysis of political speech). It is clear that it is impossible to outline the linguistic profile of a politician within the frame of a single interview; this will require much more numerous and diverse materials. Nevertheless, this work pays specific attention to the statistical aspects of the linguistic analysis, which allows qualitatively important and interesting preliminary conclusions.

It is well known that discourse analysis, which has quite a long tradition, is topical for linguistics as well as for other humanitarian fields, since discourse research is interdisciplinary in its nature and requires the integration of research aspects of linguistics and other humanitarian domains such as, e.g., literary studies, political science, psychology, history, sociology, etc. It should further be noted that the definitions of discourse proposed so far are not consistent, as each definition relies on the differing perspectives of various fields of research.

In a narrow sense, discourse is understood as “Any coherent succession of sentences, spoken or (in most usage) written”, and as “speech events in which successive sentences or utterances hang together”.¹ In a broader understanding of the term, Norman Fairclough identifies three aspects of *discourse*: “(a) meaning-making as an element of the social process; (b) the language associated with a particular social field or practice (e.g. ‘political discourse’); (c) a way of construing aspects of the world associated with a particular social perspective”.² He works with the concept of *semiosis*, which is viewed as an element of the social process of which not only language but also, for instance, images or body language are aspects.³

Considering these various views, the political discourse we are interested in is “about the text and talk of professional politicians or political institutions, such as presidents and prime ministers and other members of government, parliament or political parties, both at the local, national and international levels”.⁴ In this way, party programs, various types of debates,

---

¹ Oxford Dictionary

² Fairclough 2012: 11.

³ Fairclough 2012: 11.

⁴ Van Dijk 1997: 12.

political speeches, interviews on this or that current topic, etc., are united in the content of political discourse.

The discourse of people with different professions differs in structure, content, and purpose. Political discourse is characterised by strongly developed argumentative structures that are conveyed through various strategies. Discourse differences are also profoundly affected by the electorate, i.e., the part of society for which a particular discourse is intended. Therefore, in the study of any professional discourse and especially of political discourse, extra-linguistic factors such as the background knowledge of speakers and listeners, the shared cultural space, the current political situation, etc. are essential. Hence, “the study of political discourse should not be limited to the structural properties of text or talk itself, but also include a systematic account of the context and its relations to discursive structures” (Van Dijk 1997:15).

1. Structural and content analysis of T. T.’s interview

Georgia’s integration with the European Union was one of the important political issues in the summer of 2022. It was therefore addressed, among other topics, in an interview with T. T., who was invited to talk about “hot” political topics live on TV ImediLive. Based on the journalist’s questions, T. T. discusses current news in the political and cultural sphere. The structure of the interview can be subdivided into three parts: culture – politics – culture, with each part consisting of two thematic blocks.

The topics of part I are:

- a. A concert by the Trinity Cathedral Choir in the Vatican
- b. The performance of Georgian hymns in St. Peter’s Cathedral in Rome

The topics of part II are:

- a. The EU candidate status for Georgia; the resolution of the European Parliament
- b. An assessment of the briefing of the President of Georgia, Salome Zurbishvili

The topics of part III are:

- a. The transfer of objects of the national heritage from Shalva Amiranashvili Museum to the Simon Janashia Museum
- b. The current political perspective and future of the folk ensemble *Martve*

The TV interview was 37.35 minutes long. The first part lasts 4 minutes, the second 26 minutes, and the third 7 minutes.

1.1. Linguopolitological analysis of part I

T. T. begins the conversation with two well-received announcements: the upcoming concert of the Trinity Cathedral Choir in the Vatican and the recital of the hymn *Ave Maria* of the Patriarch of Georgia in St. Peter’s Cathedral. T. T. describes this event with the lexical items “historical” and “unique”, which express positive sentiments and indicate the speaker’s excited mood. The 4-minute oral speech consists of 13 sentences (330 words), which can be semantically defined as follows:

	<i>Type of sentence content</i>	<i>Number of sentences</i>
1.	Greeting	1
2.	Expression of gratitude	2
3.	Fact	3
4.	Fact/informing	2
5.	Positive assessment	4
6.	Self-assessment	1
total:		13 (330 words)

Lexical units expressing positive semantics are used in the following assessments:

ჩვენ გვხვდა პატივი, მეც და ჩემს პირველ მოადგილეს, ... ვყოფილიყავით პატრიარქის ამ სურვილის ამსრულებლები და ეს არ დავმაღავ, არის ძალიან დიდი **სამაყისა და სიხარულის საგანი** ჩვენი სამინისტროსთვის. – “I and my first deputy... **were honoured** to be the executors of this wish of the Patriarch, and I will not hide that it is **a matter of great pride and joy** for our ministry.”

ხდება რა?! ხდება **ისტორიული რამ**, რომ 26 ივნისს, სიქსტის კაპელაში, სადაც უცხოელებს ძალიან იშვიათად უმღერიათ ან კონცერტი გაუმართვიათ, სვიმონ ჯანგულაშვილისა და გიორგი დონაძის ხელმძღვანელობით, 40 მომღერალი, მგალობელი სამების საკათედრო ტაძრის გუნდიდან, მთელი შემადგენლობა, კულტურის სამინისტროს ხელშეწყობით, გამართავს კონცერტს. – “What’s happening? It is **a historic event** that on June 26, in the Sistine Chapel where foreigners have very rarely sung or held a concert, 40 singers from the choir of the Trinity Cathedral, under the leadership of Svimon Jangulashvili and Giorgi Donadze, will perform a concert with the support of the Ministry of Culture.”

Lexical units and formulas expressing thanks are used to express gratitude:

ძალიან დიდი მხარდაჭერა აღმოგვიჩინა ჩვენმა ელჩმა ვატიკანში, ქალბატონმა ქეთევან ბაგრატიონმა. – “We received a **lot of support** from our ambassador to the Vatican, Mrs Ketevan Bagrationi.”

ყველა ადამიანს, ვინ ამაში იყო ჩართული, **მინდა დიდი მადლობა გადავუხადო**. – “**I would like to thank** all the people who were involved in this.”

1.2. Linguopolitological analysis of part II

The second part of the interview is more extensive (27 minutes, 148 sentences, 2455 words) and concerns political topics. The assessment of T. T. is acute and critical. When evaluating the briefing of the President of Georgia, Salome Zurbashvili, she often uses adjectives with negative connotations such as ‘destructive’ (დესტრუქციული), ‘deceitful’ (მატყუარა), ‘debauched’ (გაფუჭებული), ‘hard’ (მძიმე), ‘imposed’ (თავსმოხვეული), ‘subdivided’ (დაყოფილი), ‘dispersed’ (დაქსაქსული), ‘upset’ (გაბრაზებული), ‘unheard’ (გაუგონარი), ‘inflexible’ (არაფრისმაქნისი, უმაქნისი), or ‘negative’ (ნეგატიური). She does not shy away from sarcasm when speaking.

This part of the interview is not only extensive but also diverse in terms of the use of sentence types:

	<i>Type of sentence content</i>	<i>Number of sentences</i>
1	Negative assessment	26
2.	Neutral assessment	18
3.	Fact	18
4.	Criticism	14
5.	Positive assessment	12
6.	Rhetorical question	11
7.	Appeal	8
8.	Accusation	7
9.	Self-assessment	6
10.	Prediction	5
11.	Assumption	5
12.	Question	4
13.	Fact/informing	3
14.	Categorical assessment	2
15.	Explanation	2
16.	Categorical announcement	2
17.	Categorical rejection	1
18.	Promise	1
19.	Expression of gratitude	1
20.	Reproach	1
21.	Agreement	1
total:		148 (2455 words)

As can be seen from this list, T. T. uses different linguistic methods of manipulation in her speech: assessment, criticism, accusation, appeal, confrontation and others. As sentiment analysis of statistical data on the sentence level shows, this part of the interview has a negative sentiment: negative assessment has a high rate (26), followed by criticism (14), and accusations (7).

a) Examples of negative assessment:

რასაკვირველია, ეს რეზოლუცია არ არის გადაწყვეტილება, მაგრამ მე ასე მგონია, რომ ის სწორედ იმისთვის შემუშავდა და გამოქვეყნდა, იმ დროს როცა გამოქვეყნდა, რომ მოეხდინა უარყოფითი ზეგავლენა. – “Of course, this resolution is not a decision, but I think that it was drafted and published, at the time when it was published, to have **a negative impact.**”

მე მჯერა, რომ ეს გაკეთებული იყო გარკვეული დესტრუქციული შინაური და ... გარე ძალების მიერ იმისთვის, რომ დაზიანებულიყო ჩვენი ქვეყნის მომავალი პერსპექტივა, რომ მიგველო ის რასაც... რისი მიღწევისთვისაც ჩვენი ქვეყნის მთავრობა მუშაობს. – “I am sure

that this was done by some **destructive** domestic and ... external forces to **damage** the future prospects of our country to achieve what ... the government of our country is working to achieve.”

არ მოგვეწონა ის, რომ ძალიან ბევრი უსამართლო დარტყმა განახორციელა მთავრობაზე, მაშინ, როცა შეგვახსენა ტრადიციებიც. – “We **did not like** the fact that she made too many **unfair attacks** on the government in reminding us of traditions.”

b) Example of criticism:

არც კი ვიცი საიდან შეილება დაიწყო ამ ბრიფინგის შეფასება, იმდენად ბევრი უსამართლობა, ბევრი ფაქტობრივი შეცდომა, ბევრი შეცდომა, ბევრი, ასე ვთქვათ... აი... – “I don’t even know where to begin to evaluate this briefing, there are so many **injustices**, many **factual errors**, **many errors**, many, we’d say... Look...”

c) Examples of accusation:

ალბათ, ასე შეიძლება ითქვას, რომ მან ესროლა მთავრობას და სინამდვილეში ტყვია მოხვდა ქვეყანას. – “Perhaps it can be said that she shot at the government but actually, the bullet hit the country.”

რა ვიცი, მაგრამ მისი ბრიფინგი ეძღვნებოდა მთავრობის დაკნინებას, იმის ძახილს, რომ მთავრობა არის მატყუარა. – “I don’t know but her briefing was devoted to **belittling the government**, shouting that the government is a liar.”

ეს მოხვდა იმ საქმეს, რომლისთვისაც ის ცდილობდა ჩვენს გაერთიანებას ანუ კანდიდატის სტატუსის მოპოვებას და ამით პირდაპირ დაჯდა ოპოზიციის დესტრუქციულ ნარატივზე, ჩემდა სამწუხაროდ, იმიტომ, რომ მან ყველა თავისი სიტყვა .... რომ მთავრობა, ქვეყანა ამ შემთხვევაში, არ იყოს წარმატებული ამ გზაზე. – “It hit the subject that she was trying to unite us for, namely, getting a candidate status, and in doing so she **settled down directly on the opposition’s destructive narrative**, unfortunately for me, because she used all her words to prevent the government, in this case the country, from being successful in this way.

The tone of T. T. is harsh during negative evaluation and criticism. However, sometimes she tries to soften her tone by including functional elements like “I believe”, “involuntarily, perhaps”, or “I want to believe”.

1.3. Linguopolitological analysis of part III

Part III of the conversation concerns the transfer of national heritage items from the main building of the Shalva-Amiranashvili Museum to the Simon-Janashia Museum. In addition, it is about the ensemble *Martve* the status of an independent legal entity under public law. The first issue was acute and resonant. The process in question received mixed reactions from the society of Georgia. The speaker’s comment is a kind of explanation of the current process.

This part of the interview is relatively short and therefore not characterised by a variety of sentence types:

	<i>Type of sentence content</i>	<i>Number of sentences</i>
1.	Fact/information	12
2.	Neutral assessment	6
4.	Negative assessment	3
5.	Expression of gratitude	2
6.	Positive assessment	2
total:		25 (624 words)

2. Linguistic means of manipulation in T. T.'s interview

T. T.'s interview is distinguished by a high frequency of using linguistic means of manipulation. In general, her speech is characterised by a high degree of persuasion, which is indicated by the frequency of an explicit use of the pronoun მე 'I', as well as the presence of persuasion indicators and rhetorical questions.

2.1. Explicit use of the pronoun მე 'I'

The Georgian language belongs to the so-called pro-drop languages; the use of personal pronouns here has a pragmatic function. The explicit use of the pronoun 'I' in T. T.'s interview mostly serves to strengthen the epistemic modality. For example, she uses 'I think' (მე ვფიქრობ, 2×), 'I think so' (მე ასე ვფიქრობ), 'I believe that' (მე მჯერა რომ, 3×), 'I believe so' (მე ასე მჯერა), 'I believe' (მე მჯერა), 'I would say so' (მე ასე ვიტყვოდი), 'I know' (მე ვიცი), 'I would expect' (მე მოველოდი), 'I want to believe that' (მე ამის მინდა მჯეროდეს), 'I have faith in this' (მე ამის რწმენა მაქვს), or 'I do not imagine' (მე არ წარმომიდგენია). Cf. the following example:

მე მჯერა, რომ ეს გაკეთებული იყო გარკვეული დესტრუქციული შინაური და ... გარე ძალების მიერ იმისთვის, რომ დაზიანებულიყო ჩვენი ქვეყნის მომავალი პერსპექტივა. – “**I believe** this was done by some destructive domestic and ... external forces in order to damage the future prospects of our country.”

2.2. Repetition

In order to add more credibility to her opinions, T. T. often uses repetitions:

და ჩვენ გვაქვს **თვისობრივად, თვისობრივად**, ხაზს ვუსვამ, და არა ვიღაცის აღქმების დონეზე, **თვისობრივად**, სრულიად სხვა სამართლებრივი სახელმწიფო, ვიდრე გვქონდა 10 წლის წინ და გვექნება მომდევნო 10 წლის თავზე კიდევ უკეთესი ვიდრე დღეს გვაქვს. – “And we have **qualitatively**, I emphasise **qualitatively**, and not at the level of someone's perceptions, **qualitatively** a completely different legal state than we had 10 years ago, and we will have it over the next 10 years even better than we have it today.”

The method of repetition increases the degree of persuasiveness: the word **თვისობრივად** 'qualitatively' is repeated three times combined with the nominal phrase **სრულიად სხვა სამართლებრივი სახელმწიფო** 'a completely different legal state'. To strengthen the persuasion, the method of repeating the verb **ქონება** 'to have' in different tenses is also applied:

გვექონდა 10 წლის წინ და გვექნება მომდევნო 10 წლის თავზე... – “We **had** it 10 years ago and **we will have** it over the next 10 years...”.

2.3. Indicators of persuasion

T. T. abundantly uses indicators of persuasion in the interview:

Part I: ‘I will not hide’ (არ დავმალაგ), ‘you know’ (მოგეხსენებათ)

Part II: ‘I would say so’ (მე ასე ვიტყვოდი), ‘I emphasize’ (ხაზს ვუსვამ), ‘in my opinion’ (ჩემი აზრით), ‘perhaps inadvertently’ (ალბათ მისდაუნებურად / მისდაუნებურად ალბათ, 2×), ‘and that’s partly true’ (და ნაწილობრივ ასეც არის), ‘unfortunately for me’ (ჩემდა სამწუხაროდ, 2×), ‘I want to believe it’ (მე ამის მინდა მჯეროდეს), ‘perhaps you have also noticed, and I should not be wrong, I think’ (ალბათ თქვენც შეაჩნიეთ, და არ უნდა მეშლებოდეს, მგონია), ‘I declare it intentionally’ (განზრახ ვაცხადებ), ‘which is very sad’ (რაც არი ძალიან სამწუხარო), ‘I have faith in it’ (მე ამის რწმენა მაქვს), ‘we know’ (ჩვენ ვიცით), ‘of course’ (რათქმაუნდა, 19×), ‘if I don’t mind’ (თუ არ მეშლება).

Part 3: ‘I say to myself’ (მე ჩემთვის ვამბობ).

The modal phrase **ჩემდა სამწუხაროდ** ‘unfortunately for me’, which is used to convey epistemic modality, appears twice in the interview of T. T. , and both times in the second part of the interview where she assesses the briefing of the President of Georgia, Salome Zurbishvili:

ეს მოხვდა იმ საქმეს, რომლისთვისაც ის ცდილობდა ჩვენს გაერთიანებას ანუ კანდიდატის სტატუსის მოპოვებას და ამით პირდაპირ დაჯდა ოპოზიციის დესტრუქციულ ნარატივზე, **ჩემდა სამწუხაროდ...** – “It hit the subject she was trying to unite us for, namely, getting candidate status, and in doing so settled down directly on the opposition’s destructive narrative, **unfortunately for me...**”

შედეგი არის ძალიან მძიმე ამ ბრიფინგიდან, **ჩემდა სამწუხაროდ.** – “The result of this briefing is very hard, **unfortunately for me.**”

T. T.’s interview also confirms the use of complex methods of persuasion: she involves the listener as an accomplice in the statement with the address formula **თქვენც შეაჩნიეთ** ‘you also noticed’ and with emphasised conviction in the correctness of her own opinion: **არ უნდა მეშლებოდეს** ‘I shouldn’t be wrong’. It is significant that when applying complex methods of persuasion, the politician abandons the categorical tone and uses modal elements like **ალბათ** ‘probably’ and **მგონია** ‘I think’ to soften the expression. It should further be noted that when she applies these complex methods of persuasion, the indicators of persuasion are included in the main sentence, thus increasing the grade of persuasion:

დღეს საზოგადოება და პოლიტიკურმა სპექტრმა, **ალბათ თქვენც შეაჩნიეთ**, და არ უნდა მეშლებოდეს, **მგონია**, გაიღვიძა ამ ბრიფინგის შემდეგ, კიდევ უფრო დაყოფილმა და დაქსაქსულმა. – “Today, the society and the political spectrum, [**as you may have noticed/ perhaps you have also noticed**], and [**I believe**] I am correct, has woken up even more divided and cloven after this briefing.”

T. T. often uses the assumption indicator ‘probably’ during the interview (10×):

და ალბათ, მიზანი ის იყო, ... მიზანი ის იყო, რომ თუ სტატუსს არ მოგვცემენ, პრეზიდენტმა შეძლოს თქვას, რომ ეს ჩემი ბრალი არ არის, ამათ გააფუჭეს საქმე, ალბათ. – “And **probably** the goal was, ... the goal was that if they don’t give us the status, the president can say it’s not my fault, they messed it up, **probably**.”

The modal element ალბათ ‘probably’ is used twice in this sentence, softening the politician’s categorical tone of accusation. To soften the accusation, she packs her point into a formula of assumption: she encloses the sentence on both sides with the assumption indicator ალბათ ‘probably’.

2.4. Rhetorical questions

Rhetorical questions are often used as one of the methods of persuasion in political speech. It is significant that T. T. uses rhetorical questions eleven times, all cases occurring in the second part of the interview.

ეს ხომ არ არის რომელიმე მთავრობის არჩევანი? – “Isn’t this the choice of any government?”

როგორ შეიძლება ორი უხსენებელი გვარი ახსენო ბიძინა ივანიშვილთან მიმართებით?! – “How can two unmentioned surnames be used in referring to Bidzina Ivanishvili?!”

აბა, ვისი გუნდის წევრია?! – “Well, whose team is he a member of?!”

The methods of persuasion can be statistically summarised as follows:

	<i>Pronoun მე ‘I’</i>	<i>Indicators of persuasion</i>	<i>Rhetorical questions</i>
Part I	1	2	—
Part II	24	34	11
Part III	5	1	—
Total	30	37	11

3. Frequency analysis of the interview

As a method of analysis in the examination of T. T.’s statements, we decided to use the frequency analysis. The idea behind frequency analysis and the procedure chosen are presented at the beginning of this section before the results of the analysis are evaluated and finally discussed.

First of all, the term ‘frequency analysis’ provokes two questions: What is the subject of the analysis and what does frequency mean in this context? Regarding the first question, we decided that the basic unit of analysis should be words on the graphemic level. Here it is important to focus on lexemes and not on specific inflected forms (e.g., for the lexeme ქვეყანა (country), it is necessary to include both inflected forms such as ქვეყნის or forms with bound postpositions such as ქვეყანაში). In addition to lexemes, in certain cases we decided to also investigate semantic word fields in order to include related derivatives (e.g. “Georgian(sb.)/

georgian(sth.)/Georgia/Georgianness' (ქართული/ქართველი/ქართველობა/საქართველო)). In this way, the transcript of the interview serves as a reference corpus.

The answer to the second question is more complex. In a first step, a quantitative counting of occurrences of utterances was conducted. Here, the goal was to record the number of occurrences of all utterances and to extract the most frequent words in T. T.'s statements. In the second step, an analysis of relative frequency was performed, which means that the occurrences of the utterances were assessed according to their occurrence in the text in relation to the chronology of the text. The goal of this procedure was thus not only the counting of words and the determination of the most frequent but also the evaluation of the frequency in relation to the progress of the text. In this way, certain trends and frequency clusters were revealed at certain places in the statements.

The basis for the analysis was the edited version of the transcript of the interview; this means that only T. T.'s statements were the basis of the data. The statements of the journalists were not considered. A Keyword-in-Context (KWIC) concordance software was used to determine the quantitative frequency. For further analysis of the evaluated data, we decided not to include stop words (with the exception of possessive and personal pronouns) in further analyses and to focus on autosemantics in order to focus on words that are important for the semantic core.

The evaluation of the quantitative frequency of the use of personal/possessive pronouns shows that the most frequently used personal/possessive pronoun is the 1st person plural (ჩვენ & ჩვენი) with 60 occurrences, closely followed by those of the 1st person singular (მე & ჩემი) with 59 occurrences. In contrast, the 2nd person plural personal/possessive pronoun has much fewer occurrences (10).

The three most frequent lexemes are 'country' (ქვეყანა) with 28 occurrences, 'government' (მთავრობა) with 14 occurrences, and 'museum' (მუზეუმი) with also 14 occurrences. The three most frequent word fields are 'Georgian(sb.)/georgian(sth.)/Georgia/Georgianness' (ქართველი/ქართული/საქართველო/ქართველობა) with 22 occurrences, 'destructive/destruction' (დესტრუქციული/დესტრუქცია) with 14 occurrences, and 'Europe/European/Union/European(sb.)/Council of Europe' (ევროპა/ევროკავშირი/ევროპელი/ევროსაბჭო) with 13 occurrences.

Other high-frequency and noteworthy words are 'briefing' (ბრიფინგი) with 12, 'President' (პრეზიდენტი) with 11, 'matter' (საქმე) with 11, 'thanks' (მადლობა) with 9, 'I believe' (მჯერა) with 7, 'Patriarch/Ilia' (პატრიარქი/ილია) with 7, and 'opposition' (ოპოზიცია) with 6 occurrences.

Thus, it can be observed that especially the personal/possessive pronouns of the 1st person in the singular and in the plural have a high frequency. The most frequent lexeme is 'country' (ქვეყანა); it is even more frequent than the word fields 'Georgian(sb.)/georgian(sth.)/Georgia/Georgianness' (ქართველი/ქართული/საქართველო/ქართველობა) which, however, have a high frequency, too. It is also interesting in this context to compare the frequency of 'president' (პრეზიდენტი) and 'government' (მთავრობა) with a total of 25 and the frequency of 'opposition' (ოპოზიცია) with significantly fewer occurrences, 6 in total.

In the second part of the analysis, the analysis of the relative frequency of the words used in the interview (excluding the stop words), two approaches were chosen: firstly, an analysis following the three content segments of the text in order to examine the frequency of the words in the individual segments, and secondly, an analysis of the relative frequency in relation to the length of the entire text.

The first approach reveals trends and clusters within the segments and in comparative terms, while the second approach reveals the overall trends. For the presentation of the overall trends, *Voyant tools*⁵, for example, is suitable for determination and visualisation of the use of certain words, while for an analysis based on the content segments, the application of a KWIC concordance software is feasible.

The most frequent words/word fields that were identified in the first step were analysed in terms of their relative frequency according to the segments in the second step. The results are shown below:

	Segment 1	Segment 2	Segment 3
'I & my' (მე & ჩემი)	3	49	7
'we & our' (ჩვენ & ჩვენი)	13	40	7
'you & your (2PL)' (თქვენ & თქვენი)	1	7	2
'country' (ქვეყანა)	1	25	2
'government' (მთავრობა)	0	14	0
'museum' (მუზეუმი)	0	0	14
'Georgian(sb.)/georgian(sth.)/Georgia/Georgianness' (ქართველი/ქართული/საქართველო/ქართველობა)	2	16	4
'destructive/destruction' (დესტრუქციული/დესტრუქცია)	0	14	0
'Europe/European/Union/European(sb.)/Council of Europe' (ევროპა/ევროკავშირი/ევროპელი/ევროსაბჭო)	0	13	0
'briefing' (ბრიფინგი)	0	11	0
'President' (პრეზიდენტი)	0	11	0
'matter' (საქმე)	0	11	0
'thanks' (მადლობა)	3	3	3
'I believe' (მჯერა)	0	7	0
'Patriarch/Ilia' (პატრიარქი/ილია)	7	0	0
'opposition' (ოპოზიცია)	0	5	0

This analysis reveals clear trends in the frequency of the examined words. It is interesting to note that some words appear exclusively or for the most part only in one specific segment, which provides more information about the content core of these segments and supports the division of the interview into three thematic segments.

⁵ *Voyant tools*. <https://voyant-tools.org/>, retrieved 06.02.2023.

With the second method of analysis, the course of the relative frequency can be traced even better. As an example, the frequency of the personal/possessive pronouns of the 1st person singular (Fig. 1) and the 1st person plural (Fig. 2) are compared. In addition, the frequency of the most frequent lexeme (Fig. 3) and the most frequent word field (Fig. 4) are examined.

‘I & my’ (მე & ჩემი)

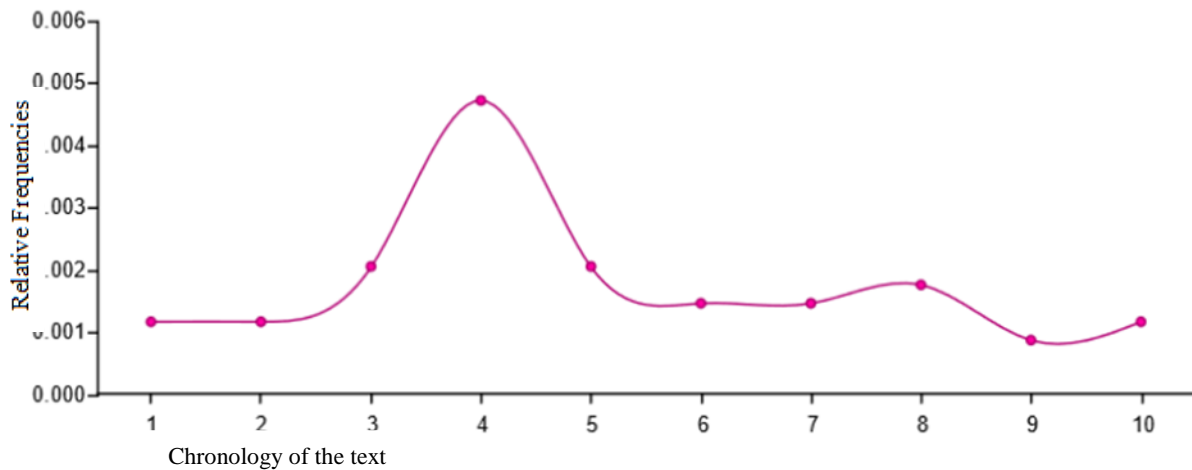

Fig. 1: Relative frequency of მე & ჩემი

‘we & our’ (ჩვენ & ჩვენი)

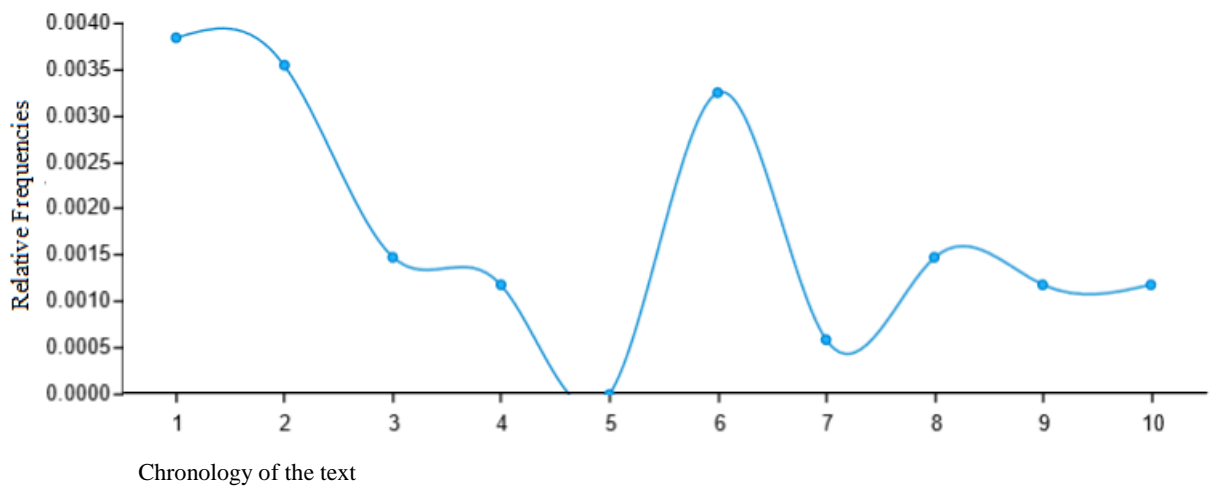

Fig. 2: Relative frequency of ჩვენ & ჩვენი

‘country’ (ქვეყანა)

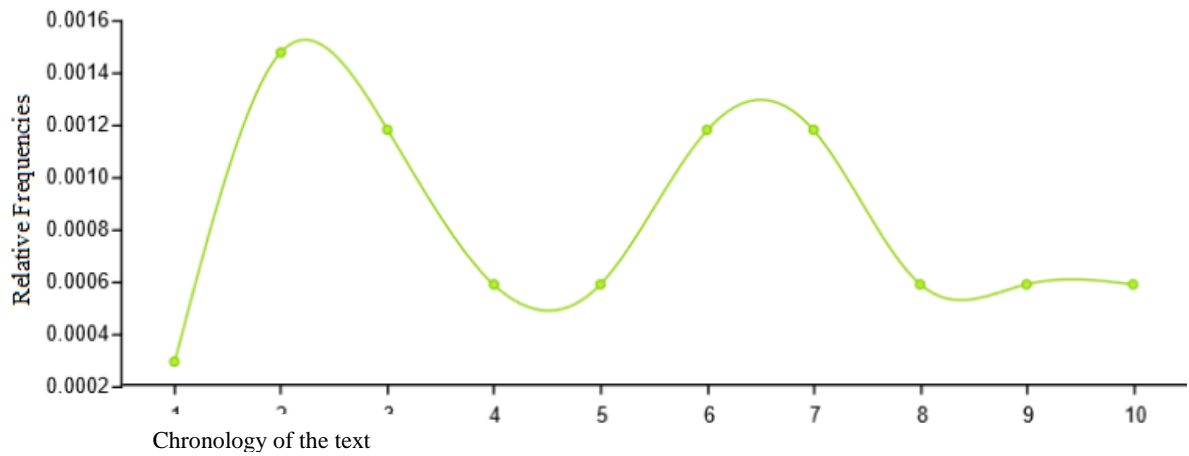

Fig. 4: Relative frequency of ქვეყანა

**‘Georgian(sb.)/georgian(sth.)/Georgia/Georgianness’
(ქართველი/ქართული/საქართველო/ქართველობა)**

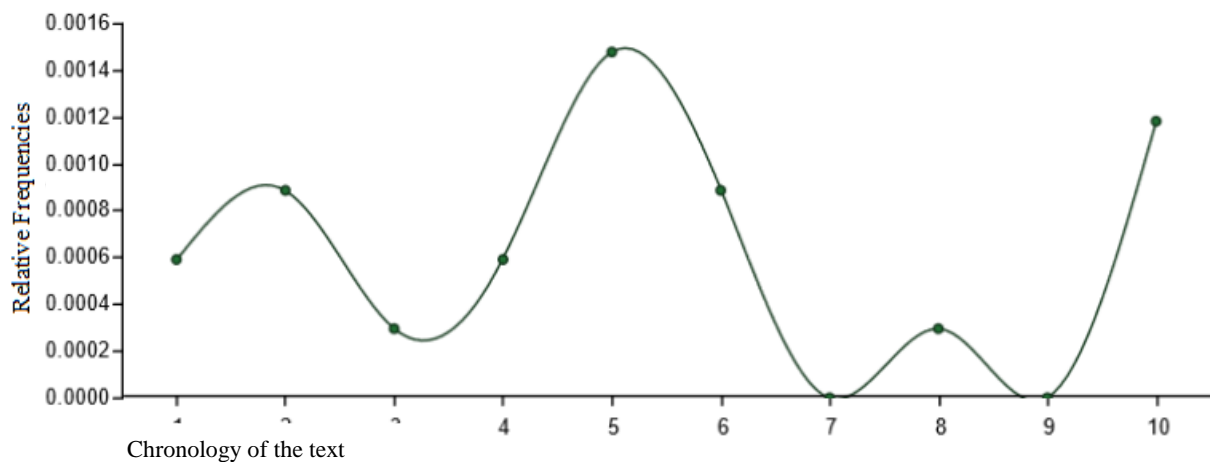

Fig. 5: Relative frequency of ქართველი/ქართული/საქართველო/ქართველობა

When comparing the personal/possessive pronouns, different trends and peaks emerge. This is particularly interesting in relation to the content of the utterances and the development of the interview.

Comparing ‘country (ქვეყანა) and ‘Georgian(sb.)/georgian(sth.)/Georgia/Georgianness’ (ქართველი/ქართული/საქართველო/ქართველობა) also reveals quite interesting trends in frequency. In this context, it is noteworthy that the major peaks are different for the two concepts, although one might think that they would show peaks at similar times because of their semantic proximity.

Finally, there remains the question about how to proceed with the results of this analysis and how to interpret them. Basically, the analysis of the quantitative frequency of the words used in the interview shows the most frequently occurring words/word fields in T. T.’s statements.

Furthermore, it can be assumed that the most frequent words imply the core of her statements, given their high frequency (e.g., the high number of occurrences of the lexeme ქვეყანა implies that it is a central concept of her statements). Moreover, these results also suggest assumptions about the reasons for the high frequencies and what intention and intentional effects on the audience they might exert: Are they rhetorical devices, used for a deliberate manipulation of the audience and the journalists, or are there other reasons? The frequent use of certain terms implies that they convey key concepts. Current research suggests that, on a cognitive level, frequent utterances or, rather, imprinted experiences have an effect on recognition and remembering of something said.⁶

Bibliography

- ადეიშვილი, ქ.** (2013): ქრისტინა ადეიშვილი, არგუმენტაცია პოლიტიკურ დისკურსში (შეპირისპირებითი ანალიზი. ფრანგული და ქართული ენების მასალაზე), სადოქტორო დისერტაცია (ხელნაწერის უფლებით), თბილისი.
- გაგოშიძე, თ.** (2016): თ. გაგოშიძე, პოლიტიკური დისკურსი – მსმენელზე ორიენტირებული ფსიქოლინგვისტური ხელოვნება, თბილისი.
- თანდაშვილი, მ.** (2020ა): მ. თანდაშვილი (რედაქტ.), ქართული პოლიტიკური ზეპირმეტყველების დისკურსი (პოლიტიკური ტექსტების ქრესტომათია), ტ. 1, გამომცემლობა „ივერიონი“, თბილისი.
- თანდაშვილი, მ.** (2020ბ): მ. თანდაშვილი (რედაქტ.), ქართული პოლიტიკური ზეპირმეტყველების დისკურსი (პოლიტიკური ტექსტების ქრესტომათია), ტ. 2, გამომცემლობა „ივერიონი“, თბილისი.
- თანდაშვილი, მ., ცეცხლაძე, ნ.** (2022): მ. თანდაშვილი (რედაქტ.), ნ. ცეცხლაძე (რედაქტ.), ქართული პოლიტიკური ზეპირმეტყველების დისკურსი (პოლიტიკური ტექსტების ქრესტომათია), ტ. 3, ფრანკფურტის უნივერსიტეტის ემპირიული ენათმეცნიერების ინსტიტუტი, დიგიტალური მეცნიერების აკადემია - საქართველო, თბილისი.
- მსახურაძე, ნ.** (2013): ნანა მსახურაძე, ლექსიკურ-სემანტიკური და პრაგმატიკული ტრანსფორმაციები პოლიტიკურ დისკურსში (ინგლისურ, ქართულ და რუსულენოვან მასალაზე დაყრდნობით), სადოქტორო დისერტაცია (ხელნაწერის უფლებით), ბათუმი.
- მშვენერაძე, თ.** (2014): თამარ მშვენერაძე, დიალოგიზმი, პოლიფონია და ინტერტექსტუალურობა პოლიტიკურ დისკურსში, სადოქტორო დისერტაცია (ხელნაწერის უფლებით), თბილისი.

---

⁶ Cf. Divjak, 2019: 1-7.

ომიაძე, ს. (2009): საღომე ომიაძე, ქართული დისკურსის კულტუროლოგიური პარადიგმა, თბილისი.

Divjak, Dagmar, (2019): *Frequency in language. Memory, Attention and Learning*. Cambridge: Cambridge University Press.

Fairclough, Norman, (2012): Critical discourse analysis, in: James Paul Gee & Michael Handford (Eds.) *The Routledge handbook of discourse analysis*, London/New York: Routledge.

van Dijk, Teun A., (1997): *What is Political Discourse Analysis?*, in: Jan Blommaert & Chris Bulcaen (Eds.), *Political Linguistics* (Belgian Journal of Linguistics, No. 11), Amsterdam: John Benjamins Publishing Company.

Voyant tools. <https://voyant-tools.org/>, retrieved 06.02.2023.

ინტერვიუების ლინგვოპოლიტოლოგიური ანალიზისათვის

იულიან ჰაშე, გიორგი ჯღარკავა, სოფიკო ბერულავა

ქართულ სამეცნიერო სივრცეში პოლიტიკური დისკურსის მეცნიერული ანალიზი განსაკუთრებით ბოლო წლებში გახდა აქტუალური (მსახურაძე 2013; ადგიშვილი 2013; მშენიერაძე 2014; გაგოშიძე 2016; თანდაშვილი 2020ა; თანდაშვილი 2020ბ; თანდაშვილი, ცეცხლაძე 2022), თუმცა აღნიშნული კვლევები საკუთრივ ლინგვოპოლიტოლოგიის, როგორც შედარებით ახალი ჰუმანიტარული დისციპლინის, პერსპექტივიდან ნაკლებად ხორციელდება. წინამდებარე ნაშრომის მიზანია ერთი თანამედროვე პოლიტიკოსის ერთ-ერთი სატელევიზიო ინტერვიუს მაგალითზე კონკრეტული პოლიტიკური დისკურსის ლინგვოპოლიტოლოგიური ანალიზი. ნაშრომში გამოყენებული კვლევის მეთოდოლოგია განსაზღვრულია საკვლევი თემის ინტერდისციპლინური ბუნებით. კერძოდ, ემპირიული მასალა გაანალიზებულია კრიტიკული და შინაარსობრივი ანალიზის, აგრეთვე, სტატისტიკური კვლევის მეთოდების მიხედვით. აღნიშნული მეთოდოლოგია საშუალებას იძლევა ლინგვოპოლიტოლოგიური ასპექტების გათვალისწინებით (პოლიტიკური მეტყველების ენობრივი ანალიზის პერსპექტივიდან) აღიწეროს და გაანალიზდეს წარმოდგენილი მასალა. ცხადია, ერთი ინტერვიუს ფარგლებში პოლიტიკოსის ენობრივი პროფილის გამოკვეთა შეუძლებელია; ამისთვის გაცილებით მრავალრიცხოვანი და მრავალფეროვანი მასალაა საჭირო, თუმცა ნაშრომში საგანგებოდ არის ყურადღება გამახვილებული ენობრივი ანალიზის სტატისტიკურ სურათზე, რაც თვისობრივად მნიშვნელოვანი და საინტერესო წინასწარი დასკვნების გაკეთების საშუალებას იძლევა.

სტატიაში გაანალიზებულია ქართველი პოლიტიკოსის ინტერვიუ როგორც სტრუქტურულად, ისე სემანტიკურ-პრაგმატული თვალსაზრისით. ინტერვიუ, რომელიც 37,35 წუთს მოიცავს, სამ ნაწილად არის დაყოფილი სასაუბრო თემის მიხედვით: 1-ელი ნაწილი ეხება კულტურის სფეროს (4 წუთი), მეორე ნაწილი – საქართველოსთვის ევროკავშირის კანდიდატის სტატუსის მინიჭებასა და პრეზიდენტის ბრიფინგს (26 წუთი), მესამე ნაწილი კი – კვლავ კულტურის თემას (7 წუთი).

ინტერვიუს პირველი ნაწილი მოიცავს 10 წინადადებას (330 სიტყვა), ძირითადად, შეფასებითი ხასიათისაა და სენტიმენტის თვალსაზრისით პოზიტიურია:

ტაბულა 1

	წინადადების შინაარსობრივი მახასიათებლები	წინადადებათა რაოდენობა
1.	მისაღმება	1
2.	მადლობა	2
3.	ფაქტი	3
4.	ფაქტი/ინფორმირება	2
5.	შეფასება	4
6.	თვითშეფასება	1
სულ:		13 (330 სიტყვა)

ინტერვიუს მეორე ნაწილი ვრცელია (27 წუთი, 135 წინადადება, 2455 სიტყვა); საუბარი მხოლოდ პოლიტიკურ თემებს ეხება; პოლიტიკოსის შეფასებები მწვავე და კრიტიკულია. პრეზიდენტის ბრიფინგთან, სხვადასხვა პირთან, ფაქტებთან და მოვლენებთან მიმართებით იგი ხშირად იყენებს უარყოფითი კონოტაციის მქონე ისეთ ზედსართავ სახელებს, როგორებიცაა: *დესტრუქციული, მატყუარა, გაფუჭებული, მძიმე, თავსმოხვეული, დაყოფილი, დაქსაქსული, გაბრაზებული, გაუგონარი, არაფრისმაქნისი, უმაქნისი, ნეგატიური*. სპიკერი საუბრისას არ ერიდება სარკაზმს.

შეფასების ფორმულების გამოყენების სიხშირე:

ტაბულა 2

№	წინადადების შინაარსობრივი მახასიათებლები	წინადადებათა რაოდენობა
1.	უარყოფითი შეფასება	26
2.	შეფასება	18
3.	ფაქტი	18
4.	კრიტიკა	14
5.	დადებითი შეფასება	12
6.	რიტორიკული შეკითხვა	11
7.	ბრალდება	7
8.	თვითშეფასება	6
9.	პროგნოზი	5
10.	ვარაუდი	5
11.	მოწოდება	4
12.	კითხვა	4
13.	მოწოდება	4
14.	ფაქტი/ინფორმირება	2
15.	კატეგორიული შეფასება	2
16.	განმარტება	2

17.	კატეგორიული განცხადება	1
18.	ინფორმირება	1
19.	კატეგორიული უარყოფა	1
20.	კატეგორიული განცხადება	1
21.	შეპირება	1
22.	მადლობის ფორმულა	1
23.	საყვედური	1
24.	დასტური	1
სულ:		148 (2455 სიტყვა)

სტატისტიკური მონაცემების მიხედვით, ყველაზე მაღალი მაჩვენებელი (26) უარყოფით შეფასებას აქვს, შემდეგ მოდის კრიტიკა (14) და ბრალდება (7).

მესამე ნაწილი ეძღვნება კულტურის სფეროში მიმდინარე პროცესებს, რომლებიც საკმაოდ მწვავე და რეზონანსული იყო. შესაბამისად, პოლიტიკოსის კომენტარი ერთგვარი ახსნა-განმარტება და შეფასებაა ამ მოვლენებისა.

შეფასების ფორმულების გამოყენების სისშირე:

ტაბულა 3

№	წინადადების შინაარსობრივი მახასიათებლები	წინადადებათა რაოდენობა
1.	შეფასება	6
2.	ფაქტი	6
3.	ინფორმირება	4
4.	უარყოფითი შეფასება	3
5.	მადლობის ფორმულა	2
6.	დადებითი შეფასება	2
7.	ფაქტი/ინფორმირება	2
სულ:		25 (624 სიტყვა)

აღსანიშნავია, რომ მთლიანობაში პოლიტიკოსის გამოსვლა ხასიათდება პერსუაზიის მაღალი ხარისხით. ჯამში, მე ნაცვალსახელის ექსპლიციტური გამოყენების 30 შემთხვევა დასტურდება:

ტაბულა 4

	მე ნაცვალსახელი	პერსუაზიის ინდიკატორები	რიტორიული შეკითხვები
1-ელი ნაწილი	1	2	–
მე-2 ნაწილი	24	32	11
მე-3 ნაწილი	5	1	–
სულ:	30	35	11

მე ნაცვალსახელის ექსპლიციტური გამოყენება უმეტესად პერსუაზიის ხერხების გამოყენებისას დასტურდება: მე ვფიქრობ (2), მე ასე მგონია, მე ამის მჯერა (3), მე ასე მჯერა, მე მჯერა, მჯერა (2), მე ასე ვიტყვოდი (1), მე ...ვიცი,

მე მოველოდი (1), მე ამის მინდა მჯეროდეს (1), მე ამის რწმენა მაქვს (1), მე არ წარმომიდგენია (1).

ხშირია აგრეთვე პერსუაზიის კომპლექსური ხერხების გამოყენება, მათ შორის, მსმენელის თანამოაზრედ ჩართვა გამონათქვამში *თქვენც შეაჩნით* და საკუთარი პოზიციის გამყარება *არ უნდა მეშლებოდეს*. საგულისხმოა, რომ პერსუაზიის კომპლექსური ხერხების გამოყენებისას პოლიტიკოსი უარს ამბობს კატეგორიულ ტონზე და გამონათქვამის შესარბილებლად იყენებს მოდალურ ელემენტებს: *აღბათ* და *მგონია*.

ზემოთ მოყვანილ საკითხებთან ერთად, სტატიაში ასევე გაანალიზებულია პოლიტიკოსის ინტერვიუ სისშირული თვალსაზრისით. კერძოდ, ერთმანეთთან შეპირისპირებულია ლექსიკური და ფუნქციური ელემენტების გამოყენების სისშირე, რაც კონკრეტული პოლიტიკური ფიგურის ენობრივი პროფილის დახასიათების საშუალებას იძლევა.